

ВМІННЯ САМОСТІЙНО ПРАЦЮВАТИ – ДЖЕРЕЛО ПСИХОЛОГІЧНОГО КОМФОРТУ СТУДЕНТА

**Кучеренко С.М., Лях Б.Г., Сичов Ю.І., Літвіненко І.І., Самчук В.В.,
Аракелян І.С., Кучеренко Н.С.**

Національний технічний університет

“Харківський політехнічний інститут”, м Харків

Самостійна робота студентів – це спосіб активного, цілеспрямованого надбання студентами нових знань та умінь без безпосередньої участі в цьому процесі науково-педагогічного працівника.

Самостійна робота являє собою одну з основних вимог державного освітнього стандарту вищої освіти. Вже не потрібно ніяких доказів, що в процесі підготовки сучасного фахівця головним є не засвоєння готових знань, а формування в нього когнітивної компетентності як здатності самостійного добувати знання, творчо їх використовувати на основі відомих або знову створених способів і засобів діяльності. У дійсний час змінюється і сама парадигма кінцевої мети вищої освіти: від фахівця – виконавця – до компетентного професіонала – досліднику.

У той же час самостійна робота, її планування, організаційні форми і методи, система відстеження результатів є одним з найбільш слабких місць у практиці вищої освіти й однієї з найменш досліджених проблем педагогічної теорії, особливо стосовно до сучасної освітньої ситуації (диверсифікованість вищої освіти, введення освітніх стандартів, упровадження системи педагогічного моніторингу тощо).

Так нині викладачами спрямовано самостійне вивчення студентами будь якої навчальної інформації лише з метою того щоб навчасьмий, засвоїв великий об’єм матеріалу за як може короткий час, при цьому не враховуючи великий ряд виникаючих негативних факторів.

Так на першу сходинку можна висунути негативні прояви психологічного стану особистості при навчанні, яка має складну динамічну структуру, вражаючу сукупністю інтелектуальних, емоційних, мотиваційних, вольових, темпераментних сторін психіки.

Автори ставлять перед собою мету розробити нову методіку організації самостійної роботи студента на основі панорамно-алгоритмічної картини спеціалізації, при врахуванні їх психологічних характеристик (темперамент, характер, мотиваційної сфери тощо), що дасть можливість не порушувати та при необхідності корегувати негативні психологічні та психофізіологічні прояви при самостійній роботі, що є головною перешкодою практично усіх позитивних показників при навчанні.